

Sygn. akt II K 1025/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 października 2018 r.

Sąd Rejonowy w Otwocku II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Agnieszka Maszner

Protokolant: Magdalena Wojtasiewicz

po rozpoznaniu dnia 16 października 2018 r. na rozprawie sprawy

D. N. (1) s. A. i A. z domu S., urodzonego (...) w O.,

oskarżonego o to, że:

I. W dniu 11 sierpnia 2017 roku w O. woj. (...) posiadał bez wymaganego zezwolenia amunicję w postaci trzech naboju myśliwskich śrutowych kal. 12/70 produkcji hiszpańskiej oraz jednego naboju sztucerowego centralnego zapłonu kal. 30-06 S. produkcji czeskiej tj. o czyn z art. 263 § 2 k.k.

II. W dniu 11 sierpnia 2017 roku w O. woj. (...) wbrew przepisom ustawy, posiadał środki odurzające w postaci marihuany w ilości 3,29 grama netto tj. o czyn z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii

orzeka

1. Na podstawie art. 17 § 1 pkt. 3 k.k. w zw z art. 1 § 2 kk umarza postępowanie o czyn z pkt I z art. 263 § 2 k.k.
2. na podstawie art. 66 § 1 i 2 k.k. i art. 67 § 1 k.k. postępowanie karne wobec oskarżonego D. N. (1) co do czynu z pkt II z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii warunkowo umarza na okres próby 1 (jednego) roku,
3. na podstawie art. 67 § 3 k.k. orzeka wobec oskarżonego D. N. (1) nawiązkę w kwocie 2000 (dwóch) tysięcy złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej
4. na podstawie art. 70 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii orzeka przepadek dowodów rzeczowych ujętych w wykazie dowodów rzeczowych Nr (...) na k. 40 pod poz. 1-4 i zarządza ich zniszczenie
5. na podstawie art. 627 k.p.k. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 787,59 (siedemset osiemdziesiąt siedem złotych 59/100) złotych, w tym opłatę w kwocie 100 (sto) złotych.

Sygn. akt II K 1025/17

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

D. N. (1) w wieku 13 lat jako uczeń gimnazjum udał się na wycieczkę szkolną do bazy T., do Leśniczówki w O.. W czasie wycieczki wspólnie z innymi uczniami – ochotnikami oskarżony brał udział w akcji sprzątania lasu. W czasie kiedy D. N. (1) zbierał śmiecie znalazł w lesie trzy naboje myśliwskie śrutowe kal. 12/70 produkcji hiszpańskiej oraz jeden nabój sztucerowy centralnego zapłonu kal. 30-06 S. produkcji czeskiej. Naboje oskarżony zabrał do domu, a następnie położył obok pomnika bohaterów W.. Zarówno D. N. (1) jak i jego matka A. N. nie mieli wiedzy, że na

posiadanie przyniesionych przez D. N. (1) naboji wymagane jest pozwolenie. Naboje przez kilka lat leżały na regale w pokoju oskarżonego.

W dniu 10 sierpnia 2017 roku D. N. (1) idąc przez las oddzielający osiedle (...) od O. od dwóch mężczyzn zakupił środki odurzające w postaci marihuany za kwotę 100 złotych. Następnego dnia tj. 11 sierpnia 2017 roku D. N. (1) część zakupionej marihuany pozostawił w domu, zaś pozostałą część posiadał przy sobie. Około godziny 18:10 w okolicy ulicy (...) w O. pieszy patrol policji w osobach M. W. (1) oraz P. D. zauważyli D. N. (2), który nerwowo zachował się widząc funkcjonariuszy policji. Policjanci podjęli interwencje wobec D. N. (2), któremu nakazali pokazać co trzyma w rękach. D. N. (2) pokazał trzymane trzy zawiniątka, w których posiadał susz roślinny w pierwszym z ujawnionych zawiniątek była marihuana o wadze 3,29 grama netto. Funkcjonariusze policji zatrzymali D. N. (2), a następnie w miejscu jego zamieszkania zostało przeprowadzone przeszukanie, w czasie którego funkcjonariusze policji ujawnili naboje oraz susz roślinny koloru brązowego.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: wyjaśnień oskarżonego (k. 31v-32, k. 61-62, k. 115v-116), zeznań świadków M. W. (1) (k. 23-25), A. N. (k. 116-116v), oraz dowodów z dokumentów w postaci protokołu przeszukania (k. 2-4), protokołu zatrzymania (k. 5), protokołu użycia testera narkotykowego (k. 7-10), protokołu przeszukania (k. 12-14), protokołu oględzin (k. 15-16), dokumentacji fotograficznej (k. 22), informacji o karalności oskarżonego (k. 34, k. 98), opinii (k. 54-55), dokumentacji medycznej (k. 66-68), dokumentacji złożonej przez obrońcę (k. 108-114).

Oskarżony D. N. (1) przesłuchany po raz pierwszy w toku postępowania przygotowawczego przyznał się do zarzutu posiadania środków odurzających i złożył wyjaśnienia, w których wskazał, że poprzedniego dnia wracając ze spaceru po osiedlu na K. na terenie O., przez las, spotkał dwóch mężczyzn. Jeden z mężczyzn był w wieku ok. 40 – 50 lat, miał ok. 170 cm wzrostu, z brzuchem. Mężczyzna ten miał ciemne plamy na ręku, zaś w ręku trzymał piwo. Drugi z mężczyzn był wysoki, miał około 193 cm wzrostu, szczupłej budowy ciała, w wieku około 30 lat,. Mężczyzna ten miał owalną twarz, włosy krótkie, ciemne, posiadał delikatny zarost na twarzy. Oskarżony zmienił z tymi mężczyznami kilka zdań, po czym zapytali oni oskarżonego, czy posiada przy sobie pieniądze, wskazując że musi od nich coś kupić. Oskarżony za kwotę 100 złotych zakupił od mężczyzn dwa zwitki, a następnie w gratisie otrzymał od nich jeszcze jeden zwitek. Po odejściu od tych mężczyzn zajrzał do jednego ze zwitków i zobaczył, że jest tam marihuana. Przejściu ok 500 metrów oskarżony został zatrzymany przez funkcjonariuszy policji. W czasie zatrzymania wszystkie trzy zwitki posiadał przy sobie. Marihuanę, która została znaleziona w domu oskarżonego, wcześniej oskarżony znalazł na murku w lesie przy ul. (...). Marihuanę z murku zabrał do domu, chciał spróbować jak smakuje, spróbował jej sam. Amunicję znalazł około 5 lat temu w lesie, była ona rozrzucona w lesie. Oskarżony nie wiedział, że na posiadanie amunicji wymagane jest pozwolenie i po tym jak przyniósł ją do domu, to trzymał ją na półce.

Podczas kolejnego przesłuchania oskarżony D. N. (1) przyznał się do popełnienia obu zarzucanych mu czynów i złożył wyjaśnienia. D. N. (1) wskazał, że kilka dni przed jego zatrzymaniem został zaczepiony przez dwóch mężczyzn, którzy zaoferowali oskarżonemu zakup zwitków marihuany za kwotę 100 złotych. W ocenie oskarżonego kwota ta była atrakcyjna i skorzystał z oferty. W zakresie wyglądu mężczyzn od których zakupił marihuanę oskarżony potwierdził uprzednio złożone wyjaśnienia. Oskarżony otrzymał marihuanę zawiniętą w gazetę, po czym zaniósł zakupioną marihuanę do domu. Marihuana wysypała się oskarżonemu z gazety i dlatego podzielił ją na mniejsze części, jedną został w domu, zaś dwie pozostałe części zabrał ze sobą. Oskarżony podał także, że marihuanę zakupił ponieważ wcześniej nie próbował marihuany, a od dwóch lat choruje na serce, ma stwierdzoną nerwicę serca. Oskarżony przeczytał o pozytywnym wpływie marihuany na problemy kardiologiczne i dlatego postanowił spróbować. D. N. (1) wskazał również, że amunicję znalazł w lesie około 5 lat temu. Amunicja ta stanowiła dla oskarżonego ozdobę, leżała u niego w pokoju. Oskarżony nie wiedział, że na posiadanie amunicji wymagane jest pozwolenie, wiedział natomiast, że wymagane jest pozwolenie na posiadanie broni.

Przesłuchany na rozprawie oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i złożył wyjaśnienia. Oskarżony wskazał, że w wieku 13 lat miał szkoloną wycieczkę z gimnazjum do bazy T., do Leśniczówki w O., był to dzień zieleni i ochotnicy zbierali śmieci, w tym również oskarżony. Wtedy też znalazł naboje, wiedział, że są to naboje, ale nie był świadomy, że mogą wystrzelić, że są niebezpieczne. Po przyniesieniu ich do domu, położył je na półce

obok pomnika żołnierzy W.. Naboje służyły oskarżonemu jako ozdoba. W zakresie dotyczącym posiadania marihuany oskarżony podał, że przechodząc przez las oddzielający ługi od O. spotkał dwóch facetów, którzy zaproponowali oskarżonemu zakup marihuany. Następnego dnia oskarżony posiadał przy sobie część marihuany, wtedy też został zatrzymany. Policja ujawniła u oskarżonego marihuanę, następnie w czasie przeszukania u oskarżonego w domu zostały ujawnione naboje i reszta marihuany. Oskarżony wskazał, że bardzo żałuje tego co się stało, teraz już by tak nie postąpił. Posiadał pozytywne informacje na temat marihuany i chciał spróbować.

Oceniając wyjaśnienia złożone przez oskarżonego jako drugie w postępowaniu przygotowawczym oraz złożone na rozprawie Sąd uznał, iż są one wiarygodne, oskarżony dokładnie opisał okoliczności w jakich wszedł w posiadanie naboji, w tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego znajdują potwierdzenie w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym, w tym przede wszystkim zeznaniach świadka A. N.. Sąd nie znalazł żadnych podstaw ku temu, by w tym zakresie odmówić wiarygodności wyjaśnieniom oskarżonego. Sąd przyznał również walor wiarygodności wyjaśnieniom oskarżonego w części, w której podał on, że zakupił marihuanę od dwóch mężczyzn za kwotę 100 złotych, a następnie w domu rozdzielił ją na części z których jedna została w jego miejscu zamieszkania, zaś dwie pozostałe posiadał przy sobie w czasie kiedy został zatrzymany do kontroli. W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego znajdują potwierdzenie w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym, w tym również przesłuchaniu świadka M. W. (1). Sąd uznał za nie wiarygodne wyjaśnienia oskarżonego złożone po raz pierwszy w postępowaniu przygotowawczym w których oskarżony podawał, że do zakupu narkotyków został przymuszony przez dwóch mężczyzn i że transakcja ta odbyła się tego samego dnia, w którym został zatrzymany przez policję, zaś znalezione u niego podczas przeszukania narkotyki wcześniej znalazł z lasku, Sąd odmówił przyznania waloru wiarygodności tym wyjaśnieniom oskarżonego, uznając iż stanowią one jedynie przyjętą przez oskarżonego na chwilę ich składania linię obrony, w tym zakresie sam oskarżony w sposób logiczny wyjaśnił przyczyny zmiany swoich dotychczasowych wyjaśnień podając rzeczywisty przebieg zdarzeń.

Sąd jako w pełni wiarygodne uznał zeznania świadka M. W. (2), funkcjonariusz policji który w ramach patrolu pieszego podjął interwencje wobec oskarżonego ujawniając przy nim środki odurzające. Relacja świadka jest jasna, spójna, adekwatna do udziału w sprawie.

W ocenie Sądu na przyznanie waloru wiarygodności zasługiwała również relacja świadka A. N., która jest jasna, spójna, adekwatna do udziału w sprawie. Świadek przyznał, że naboje oskarżony przyniósł do domu około pięć lat temu, w czasie kiedy chodził do gimnazjum, po czym naboje leżały u nich w domu i nigdy nikt nie zwrócił im uwagi, że jest to złe. Świadek wskazała, że nie wiedziała że jej syn posiada marihuanę, do 18 roku życia syna kupowała testy na marihuanę i zawsze wyniki były ujemne.

Sąd jako w pełni wiarygodne uznał dowody z dokumentów zgromadzonych i ujawnionych w toku postępowania, zostały one bowiem sporządzone przez osoby do tego uprawnione, żadna ze stron nie kwestionowała waloru ich wiarygodności ani autentyczności do czego Sąd również nie znalazł podstaw.

D. N. (1) został oskarżony o to, że:

I. W dniu 11 sierpnia 2017 roku w O. woj. (...) posiadał bez wymaganego zezwolenia amunicję w postaci trzech nabojów myśliwskich śrutowych kal. 12/70 produkcji hiszpańskiej oraz jednego naboju sztucerowego centralnego zapłonu kal. 30-06 S. produkcji czeskiej tj. o czyn z art. 263 § 2 k.k.

II. W dniu 11 sierpnia 2017 roku w O. woj. (...) wbrew przepisom ustawy, posiadał środki odurzające w postaci marihuany w ilości 3,29 grama netto tj. o czyn z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii

Za przedmiot ochrony w przypadku czynu z art. 263 k.k. należy uznać bezpieczeństwo publiczne i indywidualne związane z nielegalnym wytwarzaniem lub posiadaniem broni bądź też z obchodzeniem się z nią. W literaturze spotkać się można z tezą, że dobrem chronionym w przypadku tego przestępstwa jest „porządek i spokój publiczny” lub „ustanowiony przez ustawę tryb kontroli sprawowanej przez organy państwa w odniesieniu do broni palnej” (zob. J. Giezek, Kolizja..., s. 85). W § 2 czynność sprawcza polega na nielegalnym „posiadaniu” broni palnej lub amunicji.

Jest to czynność, która może przejawiać się zarówno jako działanie, jak i zaniechanie. Sprawca może bowiem aktywnie, nielegalnie wejść w posiadanie broni (np. przez zabranie jej komuś), jak też może nie oddać broni, na którą nie ma pozwolenia, a która należała np. do jego zmarłego ojca (pasywność zachowania), lub na którą utracił pozwolenie. Podobnie w wyroku SO w Sieradzu z 19.12.2013 r., II K 37/13, LEX nr 1716844. Ilość i rodzaj amunicji, którą posiada sprawca bez wymaganego zezwolenia, jest okolicznością, która powinna mieć wpływ na ocenę stopnia społecznej szkodliwości czynu określonego w art. 263 k.k.. Przestępstwo to jest skierowane przeciwko bezpieczeństwu publicznemu i indywidualnemu, a jego zagrożenie jest tym większe, im większa jest ilość posiadanej amunicji przez osobę nieposiadającą wymaganego zezwolenia (zob. wyrok SO w Siedlcach z 27.01.2014 r., II Ka 640/13, LEX nr 1645578). Z treści art. 263 § 2 wynika w sposób jednoznaczny, że przestępstwo stanowi posiadanie nawet jednego naboju, jeżeli tego rodzaju nabój stanowi amunicję do broni palnej (tak Sąd Apelacyjny w Warszawie w wyroku z 8.07.2013 r., II AKa 209/13, LEX nr 1350435).

Szczególnym przedmiotem ochrony jest w wypadku przepisu art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii życie i zdrowie, podobnie jak na gruncie innych typów określonych w ustawie. Czynność sprawcza polega na posiadaniu wbrew przepisom ustawy środków odurzających lub substancji psychotropowych. Znamię posiadania należy interpretować podobnie, jak to jest na gruncie art. 54 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Oznacza to, że w grę wchodzi zarówno posiadanie w rozumieniu cywilistycznym (samoistne i zależne), jak też każde faktyczne władztwo nad rzeczą, realizowane dla kogokolwiek i w czymkolwiek interesie, o ile występuje element zamiaru władania tą rzeczą nawet dla innej osoby. Jest więc posiadaczem nie tylko ten, kto włada środkiem lub substancją dla siebie, lecz także ten, kto przechowuje je dla kogoś innego. Jest zatem posiadaczem każdy, kto fizycznie włada środkiem lub substancją.

Zgromadzony i ujawniony w przedmiotowej sprawie materiał dowodowy pozwolił na ustalenie, iż oskarżony D. N. (1) w dniu 11 sierpnia 2017 roku posiadał amunicję w postaci trzech nabojów myśliwskich śrutowych kal. 12/70 produkcji hiszpańskiej oraz jednego naboju sztucerowego centralnego zapłonu kal. 30-06 S. produkcji czeskiej. W posiadanie nabojów oskarżony wszedł w wieku trzynastu lat, kiedy to znalazł je w czasie szkolnej wycieczki, a następnie położył je w domu na regale jako trofeum. Przez kolejne pięć lat życia oskarżonego naboje te znajdowały się w domu, nikt zarówno z rodziny jak i znajomych nie zgłaszał ani oskarżonemu ani też jego matce, że na posiadanie naboji niezbędne jest zezwolenie. A. N., matka oskarżonego, która wiedziała o tym, że jej wówczas nastoletni syn przyniósł do domu znalezione naboje sama przyznała, że nie posiadała przez cały ten okres czasu wiedzy, jak też nie miała świadomości, że posiadania naboji może być niezgodne z prawem. Sąd na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie miał również wątpliwości co do tego, że oskarżony w dniu 11 sierpnia 2017 roku posiadał środki odurzające w postaci marihuany. Materiał dowodowy jednoznacznie wskazuje, że w czasie zatrzymania przez pieszy patrol policji w dniu 11 sierpnia 2017 roku oskarżony w zaciśniętych rękach trzymał zwitki zawierające środki odurzające jak również iż drugą część narkotyku posiadał w mieszkaniu. Sąd uznał, iż w zakresie ilości posiadanej przez oskarżonego marihuany jest związany zarzutem przedstawionym oskarżonemu

Mając na względzie powyższe rozważania Sąd uznał, że wina oskarżonego i okoliczności popełnienia obu czynów nie budzą wątpliwości, oceniając jednak zachowania oskarżonego Sąd oceniał również, aby stopień społecznej szkodliwości popełnionych przez oskarżonego czynów był większy niż znikomy, bowiem tylko społeczna szkodliwość czynu w stopniu większym niż znikomy stanowi materialny element przestępstwa. Kodeks karny przyjął koncepcję przedmiotową-podmiotową pomiaru stopnia społecznej szkodliwości czynu. Celowe wydaje się zaliczenie na gruncie art. 115 § 2 kk do elementów przedmiotowych społecznej szkodliwości czynu: czasu, miejsca i sytuacji zachowania się sprawcy oraz szczególnego stanu sprawcy. Jest oczywiste, że ustalenie braku społecznej szkodliwości (podobnie jak ustalenie jej w stopniu znikomym) dotyczy zawsze czynu, który wyczerpuje ustawowe znamiona dyspozycji normy sankcjonowanej. Ustalenie takie możliwe jest jedynie w rezultacie stwierdzenia takich cech konkretnego czynu, które ujawniają tak dalece odbiegające od założonego przez ustawodawcę wzorca czynu zabronionego, że nie pozwalają przyjąć, iż czyn ten jest społecznie szkodliwy, a więc karygodny. Wymaga w tym miejscu podkreślenia fakt, iż przedmiotem oceny stosującego prawo może być jedynie konkretny czyn, a więc przykładowo konkretna kradzież - a nie typ zachowania, a więc kradzież w ogóle. (postanow. SN 2003.12.17 KK 222/03 LEX nr 83772).

Mając na uwadze powyższe rozważania, Sąd uznał że czyn z art. 263 § 2 k.k. popełniony przez oskarżonego charakteryzował się znikomym stopniem społecznej szkodliwości i tym zakresie na podstawie art. 17 § 1 pkt 3 kpk umorzył w postępowanie w sprawie. Pomimo tego, że zarzucany oskarżonemu czyn wyczerpuje znamiona czynu zabronionego, zdaniem Sądu jego społeczne niebezpieczeństwo nie przekracza stopnia znikomego i w związku z tym zachowanie oskarżonego nie zasługuje na karę. Nie zawiera bowiem jednego z materialnych elementów przestępstwa.

Przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości czynu Sąd wziął pod uwagę:

1. rodzaj i charakter naruszonego dobra – przedmiotem ochrony w przypadku przestępstwa z art. 263 k.k. jest porządek i bezpieczeństwo. Posiadane przez oskarżonego naboje, pomimo, że nadawały się do wystrzelenia z odpowiedniej broni palnej, dla samego oskarżonego stanowiły jedynie element ozdobny. Oskarżony posiadał je od kilku lat po tym jak znalazł je w czasie wycieczki szkolnej w wieku lat 13.

2) sposób i okoliczności popełnienia czynu – w posiadania naboje oskarżony wszedł jako dziecko, kiedy znalazł je na wycieczce szkolnej, a następnie położył na regale i naboje te stanowiły elementy ozdobne, na półce z figurką bohaterów W..

4) waga naruszonych przez sprawcę obowiązków – co prawda posiadanie amunicji nawet w niewielkiej ilości jest zabronione i wymaga zezwolenia, jednak Sąd miał na uwadze, że oskarżony naboje przyniósł do domu będąc nastoletnim dzieckiem, które nie musiało posiadać świadomości prawnej w tym zakresie.

5) postać zamiaru – oskarżony nie miał zamiaru popełnienia czynu zabronionego, w szczególności biorąc pod uwagę czasokres w jakim naboje leżały w mieszkaniu oskarżonego i jego matki, jak też to, że dla oskarżonego stanowiły element ozdobny, nie zaś amunicję, którą można wystrzelić

6) motywacja sprawcy oraz rodzaj naruszonych reguł ostrożności – oskarżony wchodząc w posiadanie naboje jeszcze jako dziecko, chciał uczynić z nich trofeum dla posiadanej figurki Bohaterów W., posiał niewielką ilość naboje, które stanowiły dla niego swoje rodzaju „pamiątkę”, tym samym brak jest podstaw do uznania, aby oskarżony chciał je kiedykolwiek użyć, szczególnie, że naboje te znajdowały się w domu oskarżonego przez długi okres czasu.

Sąd wziął również pod uwagę, że oskarżony w czasie postępowania nie tylko wyraził skruchę w związku z popełnionym czynem, ale również przyznał, że nie był świadomy tego, że na posiadanie naboje również wymagane jest zezwolenie, tym bardziej, że leżały one w domu oskarżonego przez kilka lat i nikt nie zwracał na nie uwagi.

W zakresie drugiego z czynów popełnionych przez oskarżonego Sąd uznał, iż w tym wypadku stopień społecznej szkodliwości czynu nie był niższy niż znikomy, jednak nie był na tyle wysoki, aby wymagał ukarania oskarżonego. W ocenie Sądu w przypadku oskarżonego, biorąc pod uwagę jego dotychczasową niekaralność, niewielką ilość posiadanych środków odurzających, a także pozytywną opinię o oskarżonym wynikającą z przedłożonych przez obrońcę dokumentów, Sąd uznał, iż postawa oskarżonego wskazuje, iż w jego przypadku pozytywna prognoza kryminalistyczna wskazuje, że można zastosować wobec niego instytucję warunkowego umorzenia postępowania. Sąd na podstawie art. 66 § 1 i 2 k.k. i art. 67 § 1 k.k. warunkowo umorzył postępowanie wobec oskarżonego na okres próby 1 roku. W ocenie Sądu w przypadku oskarżonego pomimo warunkowego umorzenia postępowania karnego oskarżony będzie przestrzegał porządku prawnego i nie popełni przestępstwa. Sąd zastosował wobec oskarżonego instytucję warunkowego umorzenia postępowania, uznając iż w jego wypadku spełnione są przesłanki określone w art. 66 § 1 i 2 k.k. wskazujące na zasadność zastosowania instytucji warunkowego umorzenia postępowania. Sąd miał na uwadze, iż oskarżony w toku postępowania wyraził skruchę w związku z popełnionym czynem zabronionym, swoją postawą wykazał również, iż w przyszłości będzie przestrzegał porządku prawnego. D. N. (1) ma pozytywną opinię wystawioną przez Zespół Szkół Nr (...), aktualnie kontynuuje edukację. Sąd miał na uwadze, iż oskarżony przy zakupie marihuany kierował się ciekawością, jednak aktualnie można przyjąć, że samo postępowanie w przedmiotowej sprawie spowodowało, że zrozumiał naganność swojego zachowania, zaś w przyszłości nie wróci więcej na drogę przestępstwa. Z tych też względów Sąd uznał, że w przypadku oskarżonego roczny okres warunkowego umorzenia

postępowania będzie właściwy dla oceny zachowania oskarżonego, w tym także przyjętej wobec niego pozytywnej prognozy kryminologicznej.

Sąd warunkowo umarzając postępowanie wobec oskarżonego zgodnie z przepisem art. 67 § 3 k.k. orzekł wobec oskarżonego nawiązkę w kwocie 2000 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej. Orzeczona wobec oskarżonego nawiązka będzie dla oskarżonego jedyną rzeczywistą dolegliwością związaną z popełnionym czynem zabronionym, który w ocenie Sądu odniesie dodatkowy pozytywny skutek w przypadku oskarżonego i pozostawi w jego świadomości większą motywację do przestrzegania porządku prawnego.

Mając na uwadze dyspozycję przepisu art. 70 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii Sąd orzekł przepadek dowodów rzeczowych ujętych w wykazie dowodów rzeczowych nr (...) na k. 40 pod poz. 1-4 i zarządził ich zniszczenie, bowiem zabezpieczone dowody rzeczowe stanowiły środki, których posiadanie jest zabronione.

Na podstawie art. 627 k.p.k. Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 787,59 złotych, w tym opłatę w kwocie 100 złotych.